

[Ninn-Hansen.]

Det er allerede blevet nævnt, at denne sag er den første, som den nuværende højtærede arbejdsminister har til behandling, og jeg tror, at dette for den højtærede minister er en stor tilfredsstillelse. Den højtærede minister har jo i mange år gjort et stort arbejde for funktionærerne og har da også set, at den organisation, han har været formand for, er vokset. Det kan vi ikke have noget imod at den er, for det er bl. a. udtryk for, at der er kommet flere funktionærer, og den højtærede minister ved jo, at vi ønsker, at mange her i landet skal have funktionærstatus. Vi har ret til — og vi gør det med glæde — at betragte den højtærede minister som en af de meget sagkyndige på hele funktionærområdet, og derfor vil mit parti da også gerne sige tak for den anerkendelse, vi har fået fra den højtærede minister gennem det lovforslag, som ministeren har fremsat, idet dette jo er udtryk for det samme som det, der lå bag det konservative folkepartis og venstres initiativ for godt et halvt år siden.

Den højtærede arbejdsminister har fulgt vore synspunkter med hensyn til erstatning for urimelige afskedigelser, med hensyn til opsigelsesvarsler for prøveansatte, forbedring af forholdene for gravide funktionærer og forbedring af forholdene for de handelsrejsende gennem bestemmelsen om, at forudbetalt provision ikke kan indtales som almindelig gældsfordring.

Jeg vil gerne tilføje, at jeg tror i og for sig, den højtærede ministers udgave også indeholder visse forbedringer formuleringsmæssigt. Det er måske også lidt lettere, når man, som ministeren har haft det, har et paradigma, nemlig venstres og det konservative folkepartis lovforslag, foran sig, at få afhjulpet eventuelle mangler. Der har sikkert været mangler; hvordan kan det være andet? Jeg takker da den højtærede minister for hjælpen til, at vi er nået frem til en sikkert bedre udgave af det lovforslag, vi er kommet med. Nogle vil måske spørge, hvorfor ministeren nu kommer med et selvstændigt lovforslag, når det dog i det store og hele alene er en tilslutning til de synspunkter, oppositionen har givet udtryk for i et konkret lovforslag. Men der er ingen grund til at tage denne diskussion op. Jeg er egentlig tilfreds med, at ministeren er

kommet med et selvstændigt lovforslag, for derved får vi ikke alene mundtlig, men også skriftlig tilslutning fra den højtærede minister.

Den højtærede minister går jo i sit lovforslag ind for, at aftaler skal være skriftlige, og så er det vel også rigtigt, at det bliver sådan. Nu er der ikke noget, nogen af os kan løbe fra. Jeg tror, det må være en tilfredsstillelse for landets stærkt voksende funktionærgruppe, at der er givet denne almindelige tilslutning til forbedringer af funktionærernes forhold. Det er den ene store fordel, vi kan gøre op her ved førstebehandlingen af disse to lovforslag.

Den anden fordel, jeg gerne vil gøre op — og det betragter jeg også som noget væsentligt — er, at vi nu har fået også ministeren placeret dér, hvor vi har villet placere os i lang tid: at funktionærernes forhold skal gøres op i loven; loven skal være over organisationsaftaler. Det skal ikke være sådan, at den ene eller den anden funktionærorganisation kan opnå noget ved aftaler, som så ikke kommer til at gælde for andre funktionærer; og sådan har forholdene jo været, indtil disse lovforslag er fremkommet. Nu går den højtærede minister — og det takker jeg for — med på tanken om, at det skal være loven, der skal være funktionærens grundlag. Det er dér, hans beskyttelse skal ligge. Organisationsaftaler er underordnede. Dér er vi altså kommet et langt skridt frem. Det er tilfredsstillende, også fordi vi jo betragter folketinget som et organ, der skal stå over organisationerne.

Der er som nævnt visse ændringer i ministerens lovforslag i forhold til vort lovforslag. Jeg skal kun fremsætte få bemærkninger derom, for det egner sig mest til en udvalgsbehandling. Vi har ved første behandling af oppositionens forslag, der fandt sted den 4. april, sagt, at vi gerne ville drøfte andre ting, og vi vil da også gerne drøfte det forslag, der er fremme om at sikre, at de deltidsbeskæftigede får funktionærstatus. De har det jo i forvejen, vel ikke, hvis de er helt nede på 15 timers ugentlig arbejdstid, men ifølge praksis har de det. Det kan imidlertid være rigtigt at få det fastslået i loven; om det skal være det foreslåede timeantal, kan vi jo drøfte.

Der er en speciel ting i den forbindelse, som jeg lægger vægt på, og det er, at man